فاتح «N.B.A» کیست؟

فصل ۲۰۰۷-۲۰۰۶ رقابتهای لیگ بسکتبال حرفه ای آمریکا (N.B.A) از چهارشنبه ۱۰ آبان به راه افتاد ولی در ۱۱ روزی که از شروع این بیکارها می گذرد، برآوردی دقیق درباره این که قهرمان کدام تیم خواهد بود، میسر نشده است و شاید در یکی دوماه دیگر هم امکانپذیر نباشد. در لیگی که ۳۰ تیم به دو منطقه شرق و غرب و به ۶ جدول تقسیم شده اند و هر یک از آنها باید ۸۲ بازی در مرحله نخست لیگ انجام بدهند و تازه از اواخر فروردین ۸۶ مرحله پلی اف (حذفی) بین ۱۶ تیم صعود کننده از مرحله نخست شروع خواهد شد و قهرمان در اواخر خرداد و با برخورد فاتحان دو کنفرانس شرق و غرب مشخص خواهد شد، نوسان های زیادی دامان تیم ها را خواهد گرفت و حتی در ۱۰ روز نخست این فصل نیز فقط فیلادلفیا سونی سیکسرز در جدول اتلانتیک و نیواورلینز هورنتز در جدول ساوث وست توانستند هر ۳ بازی نخست خود را ببرند و بوتاجز به یاد دوران اوجش (دهه دوم ۱۹۹۰) از این هم فراتر رفت و با فتح هر ۴ دیدار نخست خود صدرنشین جدول نورث وست غرب لیگ شد و شاید سن آنتونیو اسپرز با رکورد ۳ برد و یک باخت و لس آنجلس لیکرز و لس آنجلس کلیپرز هم با رسیدن به حد نصابی مشابه، در روزهای نخست بد عمل نکرده باشند. در نتیجه روزهای بعدی برای میامی هیت قهرمان فصل گذشته، دیترویت پیستونز قهرمان فصل ۲۰۰۴ و نایب قهرمان ۲۰۰۵ و همچنین دالاس ماوریکز تیم دوم فصل گذشته و رسیدن یا نرسیدن شان به رقبای فوق تعیین کننده خواهد بود. در این صفحه، به سه تیم از جمع مدعیان و به چهره هایی خاص و متفاوت در آنها نگاهی تازه و گونه گون خواهیم انداخت.

میامی هیت یک ذخیره عالی برای شکیل اونیل دارد

فصلی دیگر برای «مورنینگ»

از همان آغاز و به واقع از روز پایانی فصل گذشته مسابقات لیگ بسکتبال حرفه ای آمریکا (N.B.A) «آلونزو مورنینگ» کهنه کار می دانست که بهترین کار برای او بازگشت به ترکیب میامی هیت و بازی مجدد برای این تیم در فصل جدید این رقابت ها است که از ۱۰ آبان ماه شروع شده است.

این چنین بود که او چندی پیش به دفتر پت رایلی رئیس و سرمربی میامی هیت رفت و قضیه ابقای خود برای فصل جدید را مطرح کرد. امروز او می گوید: «۱۳ سال پیش وارد صحنه این مسابقات شدم و از همان موقع رؤیای کسب قهرمانی آن را داشتم. بنابراین حالا که سرانجام به آن رؤیا در میامی رسیده ام، طبعاً نباید آن را رها کنم و برعکس باید در پی تجدید آن باشم.»

با این حال دفاع از عنوان قهرمانی در N.B.A مثل یک ماراتون می ماند و توانائرین بازیکنان را هم خسته می کند. در همین راستا چندی پیش آخرین اردوهای تدارکاتی و کمپ تمرینی نهایی میامی برپا شد و مورنینگ و یارانش به مرور فن برای فصل جدید پرداختند. این تیمی است که نخستین قهرمانی اش را در تاریخ ۶۱ ساله برگزاری پیکارهای N.B.A در درجه اول مدیون درخشش زوج شکیل اونیل و دوواین وید است اما خیلی ها معتقدند که تجربه و مهارت های فنی مورنینگ هم بسیار به کار می آمده است. مورنینگ مدعی است که به بازنشستگی هم فکر می کرده، زیرا پیروزی سال پیش میامی او را به آرزویش که کسب قهرمانی N.B.A بود رساند، اما تمایل به تکرار آن عنوان، وی را ماندنی ساخت.

پت رایلی هم می گوید که هیچگاه واقعاً به جدایی و رفتن مورنینگ نمی اندیشیده و مطمئن بوده است که وی توان ادامه کارش در بالاترین سطح را دارد. رایلی که خود تصمیم به یک فصل مربیگری اضافی را در میامی گرفته است، می افزاید: «مورنینگ راخوب می شناسم. اگر او واقعاً قصد کناره گیری را داشته باشد، این طور راحت و آسان نخواهد بود بلکه با کلی فریاد و کارهای ترسناک خواهد بود! به هر حال هنوز توان قابل توجهی از او مانده است و فکر می کنم خود او بهتر از هر کسی این مسأله را می داند.»

سومین بلوک فصل

مورنینگ فصل پیش ذخیره شکیل اونیل معروف در پست «سانتر» محسوب می شد ولی ۲۰ بار در ترکیب ثابت میامی به میدان آمد و آن قدر موفق بود که در جدول بلوک کننده های فصل در رده سوم قرار گرفت. او در هر بازی که به میدان آمد، به طور متوسط ۷/۸ امتیاز، ۵/۵ ریباند و ۲/۶ بلوک را به ثبت رساند و بخصوص وقتی هیت در بازی ششم (و آخر) از سری مسابقات فینال ۹۲ - ۹۵ بر دالاس ماوریکز چیره و با برتری کلی ۴-۲ قهرمان شد، عالی عمل کرد و ۸ امتیاز، ۶ ریباند و ۵ بلوک را به نام خود نوشت و این در حالی بود که بیشتر از ۱۴ دقیقه در میدان حضور نداشت.

برای مورنینگ مسأله و احتمال عضویت در سایر تیمهای شاغل و حاضر در N.B.A نیز وجود داشت و یکی از باشگاه های متقاضی او سن آنتونیو اسپرز قهرمان فصل ۲۰۰۳ و ۲۰۰۵ لیگ بود که امسال نیز از رقبای اصلی هیت خواهد بود. در نهایت او این گزینه ها و احتمالات و راه ها را نپذیرفت و ترجیح داد در تیم مدافع عنوان قهرمانی بماند. «به هر حال این یک سنت و روال جاری متداول است که یک بازیکن برای دفاع از عنوان قهرمانی خود در تیمش می ماند و می کوشد که یک بار دیگر با آن تیم به رتبه اول برسد. من هم به همین نتیجه رسیدم و می خواستم جزیی از این تلاش و روند باشم. این کار شیرینی خودش را دارد.» این که شیرینی مورد بحث با تکرار عنوان قهرمانی همراه خواهد شد یا نه، مسأله ای است که باید صبر کرد و دید، اما این نکته مشخص است که هیت از ۱۵ بازیکن فصل پیش خود ۱۳ تا را حفظ کرده و در پی شاندون آندرسون و جذب او نیز بوده است.

«او» هم موافق است

مورنینگ هم با این سیاست و این که ترکیب فصل پیش محفوظ بماند، کاملاً موافق است و در این خصوص می گوید: «این کار باعث می شود آشنایی ما با روال بازی یکدیگر و هماهنگی موجود به کارمان بیاید و یک سلاح مؤثر در دست ما باشد. ما به این سبب کاملاً آماده و با یکدیگر همراه هستیم و هر یک می دانیم که دیگری چطور عمل می کند. چنین تیمی برای شروع حرکت مجدد خود و رفتن به سوی پیروزی های تازه مشکلی نخواهد داشت و ذاتاً آماده است. وقتی اخیراً برای شروع دور جدید تمرینات دوباره گردآمدیم، این احساس را داشتیم. احساس دوستانی را که پس از چند سال از نو گرد آمده بودند. با بچه ها راجع به برنامه های فصل جدید صحبت و همه چیز را مهیا کردیم. شاید هم نیازی به صحبت نبود، زیرا همه از قبل مهیا بودند و هر کس در این تیم می داند که چه باید بکند.»

با این که میامی در سه بازی نخست خود در فصل جدید N.B.A متحمل دو شکست شد، اما کمتر کسی به صحت رایزنی مورنینگ شک دارد.

منبع: Miami herald

وصال روحانی

نقشه های «تونی پارکر» فرانسوی برای فصل جاری «N.B.A»

اسپرز و رؤیای قهرمانی

تونی پارکر «گارد» فرانسوی تیم بسکتبال سن آنتونیو اسپرز می گوید این تیم آن قدر توان دارد که بتواند برای سومین بار در ۵ سال اخیر و برای چهارمین مرتبه از ۱۹۹۹ به بعد عنوان قهرمانی پیکارهای لیگ بسکتبال حرفه ای آمریکا (N.B.A) را به دست بیاورد. این در حالی است که فصل جدید این مسابقات از ۱۰ آبان ماه به راه افتاده و در همین مدت وقایع جالبی برای اسپرز و سایر تیم های لیگ شکل گرفته است.

شکستن انگشت دست پارکر سبب شد این بازیکن خلاق ۲۵ ساله امکان شرکت در رقابت های چندی پیش بسکتبال قهرمانی جهان ۲۰۰۶ را که در ژاپن برگزار شد، از دست بدهد، اما او اینک مشکلی ندارد و توانسته است از شروع فصل تازه یاور اسپرز باشد. او می گوید: «دیگر دردی در دست هایم ندارم و استخوانی که شکسته شده بود، روبه راه شده است و می توانم هر کار فنی لازمی را با آن انجام بدهم».

برای این که پارکر و یارانش این کارها را بهتر انجام بدهند و به لحاظ فنی بیشتر بر مسائل موجود اشراف بیابند، اخیراً یک اردوی خارجی نیز در شهر لیون فرانسه برای تیم اسپرز تدارک دیده شده بود و در آن اردو اسپرز دو بازی دوستانه هم در برابر تیم های فرانسوی و روسی انجام داد. در یکی از این مسابقات اسپرز در برابر تیم اسول ویلبرون فرانسه به برتری ۹۰ - ۱۱۵ رسید و از قضا پارکر ستاره میدان بود و ۲۷ امتیاز کسب کرد. در آن زمان بود که فرانسوی ها بیش از پیش فهمیدند اگر پارکر سالم بود و می توانست در رقابت های جهانی یاورشان باشد، در نتایج حاصله آنان بسیار تأثیر می گذاشت. خود او می گوید: «واقعاً مصمم هستم که این روزها خوب کار کنم، زیرا غیبت در رقابت های جهانی برایم واقعه ای مثبت نبود است نمایش ها و استقبال تماشاگران می تواند مرا روی دور بیندازد و برای فصل جدید به اوج برساند».

در راه پیشرفت

شاید بازی با تیم های فرانسوی در اردوی تدارکاتی در آن کشور برای پارکر تجربه ای خاص بوده باشد. در هر حال او می خواست که در خاک کشورش نمایش خوبی را ارائه بدهد. گرگ پوپووچ مربی اسپرز به همین خاطر بر روی پارکر بسیار حساب می کند و هرچند «تیم دانکن» و امانوئل جینوبیلی را نیز در خدمت دارد و آنها هم ستاره های بازری هستند، اما پارکر می تواند نقشی خاص را در اوجگیری مجدد سن آنتونیو ایفا کند. مربی حاذق این تیم می گوید: «پارکر پس از خوب شدن انگشت دستش واقعاً تلاش کرده است که به فرم عالی بازگردد و موفق هم بوده است. ما مطمئنیم که وی در روزهای بعدی باز هم پیشرفت خواهد کرد».

بازگشت اخیر پارکر به کشور زادگاهش یک موج خبری بزرگ را ایجاد کرده و فرانسوی ها را به سوی ستاره هموطن شان کشیده بود، اما حقیقت آن است که در فکر و ذهن مردان اسپرز این روزها فقط یک چیز جای دارد و آن در آوردن مقام قهرمانی «N.B.A» از چنگ میامی هیت است.

پارکر می گوید: «بله، این مسأله در ته ذهن ما حک شده و به هدف اصلی بدل گشته است. در عین حال در سفر اخیرمان به فرانسه کوشیدم هرچه دارم ارائه کنم زیرا در حضور مردم کشورم بازی می کردم و باید به گونه ای می بودم که آنها احساس رضایت نمایند. نمایش من نه تنها باید منجر به پیروزی تیم می شد، بلکه باید رضایت هموطنانم را نیز برمی انگیخت و در این راه واقعاً کوشیدم».

پارکر: باید در برابر هموطنانم خوب بازی می کردم، اما فکر و ذهن من جبران وقایع فصل پیش N.B.A است

یک مشخصه و ویژگی پارکر این است که در چنین سنی بیش از هر بازیگر دیگر همسن و سالش در بازی های مرحله پلی اف N.B.A حضور یافته است و واقعاً با تجربه شده است. براساس چنان تجربه ای او می گوید: «تیم امسال ما قوی تر از تیم سال پیش مان است و حداقل وظیفه و هدف ما باید رسیدن به دیدار فینال باشد. این کاری است که از ما برمی آید».

پارکر مثل هم تیمی هایش هنوز از شکست ۳ - ۴ در برابر دالاس ماوریکز درمرحله نیمه نهایی کنفرانس غرب لیگ بسکتبال آمریکا در فصل گذشته ناراحت است و آن را از یاد نبرده است. برای جبران آن واقعه نه فقط اسپرز مثلث کارآمد «پارکر - دانکن - جینوبیلی» را حفظ کرده است، بلکه فرانسیسکو السون بازیکن پست سانتر را هم که از کشور هلند است، به استخدام خود درآورده است. السون که قبلاً عضو دنورناجتز بود، جای «نظر محمد» را که چند ماهی است به دیتروییت پیستونز نقل مکان کرده است، در اسپرز پر خواهد کرد. پوپووچ می گوید: «اوبازیکن توانایی است و به لحاظ دوندگی و استفاده از قدرت بدنی اش هم در سطح بالایی قرار دارد. وقتی هم که او به سبد حریف نزدیک می شود، با فن و مهارت عمل می کند».

چاره ای نیست

پارکر نیز دیدی فنی را ضمیمه و چاشنی موضوع می کند و می گوید: «آنچه ما در فصل پیش دیدیم، ما را واداره به اتخاذ روش هایی قاطع تر و متفاوت با گذشته می کند و مجبوریم از این پس به شکلی دیگر به قضیه نگاه کنیم. ما به وضوح دیدیم که چگونه فی نیکس سانز و دالاس ماوریکز مجهز به سلاح سرعت اند و قبل از متوجه شدن رقبا می توانند آنها را با بازی سریع خود خسته و از میدان بدر کنند. این چیزی است که ما هم باید داشته باشیم و چاره ای جز این نیست و دیگر بازی قدرتی به تنهایی کفایت نمی کند».

به جز اسپرز، تیم های فیلادلفیا سونی سیکسرز، لس آنجلس کلیپرز و فی نیکس سانز هم اخیراً سفرهایی به اروپا داشتند و آنجا دیدارهایی دوستانه را برگزار کردند. پوپووچ در این ارتباط می گوید: «ما واقعاً از این سفر راضی بودیم و همه چیز خوب بود و امکانات تمرینی و مسابقات تدارکاتی مان ما را به روزهای خوب مان بازگرداند. شاید مجبور شدم در آن دیدارها قدری بیش از آن چه خود می خواستم به پارکر بازی بدهم، اما چاره ای نیست و وقتی در کشور زادگاه او به میدان می آیید، باید سلایق هموطنان وی را رعایت و اجرا کنید. با این حال ما عنصر وحدت رویه و وحدت تاکتیکی را در این دیدارها نزد خود تقویت کردیم و در دیدارهای اول خود در فصل جدید N.B.A هم بالنسبه خوب کار کرده ایم.

چند روز دیگر هم که بگذرد، نقص عمده ای را در ما نخواهید یافت».

منبع: سایت N.B.A

بازگشت یک ستاره به تیم «استیونش»

معضلی به نام «استودمایر»

رفتن به ایتالیا برای «آماری استودمایر» خوب و مفید بود، زیرا بازیکن پست «پاور فورواره» تیم فی نیکس سانز می گوید که اینک به لحاظ فیزیکی کاملاً سالم و برای حضور در فصل جاری لیگ بسکتبال حرفه ای آمریکا (N.B.A) مهیا است و کم نخواهد آورد.

او چندی پیش یک عمل جراحی زانو را پشت سر گذاشت، اما امروز می گوید: «در حال حاضر هیچ احساس دردی ندارم و راحت کار می کنم.»

سانز چندی پیش با فراغت حاصل کردن از کمپ اروپایی اش به خانه بازگشت و تمریناتش را در آن جا از سر گرفت. چند سالی است که «استیو نش» کانادایی حرف اول را در فی نیکس می زند و او حتی در دو سال گذشته به عنوان مرد برتر و باارزش ترین بازیکن لیگ گزینش شد اما حالا به دلایل مختلف استودمایر بیشتر از نش در مرکز توجه جای گرفته است. او در تمام تمرینات اخیر سانز حضور وسیعی داشته و همه از او راضی اند. خودش می گوید: «حتی یکی از روزهای اخیر که در تمرین غایب بودم، فردایش هیچ مشکلی را حس نکردم. احساسم زمانی بهتر شد که در یک مسابقه تدارکاتی تیم شرکت کردم و آن جا هم خوب نمایش دادم و به واقع با نزدیک شدن زمان شروع لیگ، من نیز خودم را نزدیک به وضعیت آرمانی می یابم.»

مایک دی آنتونی مربی فی نیکس هم از دیدن این وضع به وجد آمده است و می گوید: «آماری هر روز بهتر از روز پیش نشان می دهد و گاه به گاه یک حرکت عالی دانک هم به انجام می رساند. به وضوح می بینید که او بهتر از گذشته حرکت می کند و بازی اش روان تر شده است و بدیهی است که این اخبار خوبی برای ما باشد.»

استودمایر ۲۵ ساله، در ابتدای فصل پیش قرارداد ی ۵ ساله به بهای ۷۳ میلیون دلار با سانز بست اما اندک مدتی بعد مجبور به انجام عمل جراحی بر روی زانوی چپش شد. او ماه مارس (اسفند) گذشته سعی کرد به میدان بازگردد و در سه مسابقه هم حضور یافت اما نتوانست ادامه بدهد و این بار برروی زانوی راست او عمل جراحی آرتروس کوپیک (اشعه تابی) صورت گرفت. پس از آن استودمایر یک روز خوب و روزی دیگر بد بوده، اما همان طور که پیشتر گفتیم اینک مدعی است که مشکلی ندارد و سرانجام روزهای بد خود را به پایان رسانده است. او می گوید: «بازگشت به فرم عالی به لحاظ فنی اصولاً کار سختی است و کار زمانی دشوارتر می شود که مجبور باشید بازیابی تان را در زمان های آسیب دیدگی (ولو جزیی) انجام دهید. بنابراین می توانید شادی مرا بابت این که مصدومیت ام پایان یافته است و دیگر مشکلی در این خصوص ندارم، حس و لمس کنید.»

او دار و ندار تیم نیست

در یکی از جلسات تمرینی اخیر فی نیکس سانز، وقتی نام استودمایر پای بلندگو اعلام شد، غریو شادی استادیوم ایروبز سنتر شهر فی نیکس را دربر گرفت و معلوم بود که بازگشت وی پس از مدتی مصدومیت و دوری از فرم ایده آل مورد توجه و علاقه مردم قرار دارد و چنین چیزی را انتظار می کشیده اند. با این حال سایر بازیکران سانز این چنین به ماجرا نمی نگرند و استودمایر را تمام دار و ندار تیم تلقی نمی کنند. هر چه باشد، این تیم فصل پیش بدون استودمایر به فینال منطقه غرب لیگ راه یافت و در آن مرحله هم فقط تسلیم دالاس ماوریکز نایب قهرمان مسابقات شد.

نش می افزاید: «استودمایر قطعاً کمک بزرگی به ما خواهد کرد، اما ما فصل پیش بدون او نیز تا یک قدمی توفیق نهایی پیش رفتیم و مطمئنم که اگر راخایل در برابر دالاس آسیب نمی دید، ما می توانستیم از سد این رقیب هم بگذریم و به فینال برسیم. الان هم می گویم که اگر استودمایر به ادامه مسابقات مان در فصل جدید نیز نرسد، ما مشکلی نخواهیم داشت و آن قدر نفر و مهره و برنامه حساب شده داریم تا بتوانیم روی کسب نتایجی معقول حساب کنیم.»

سانز با اوصاف فوق اولین بازی اش را در فصل تازه در برابر لس آنجلس کلیپرز و در روز چهارشنبه ۱۰ آبان تجربه کرد و برای این مهم به خانه رقیب رفت ولی تحمل ۳ باخت در ۴ مسابقه نخست فصل هواداران سانز را قدری آزرده خاطر کرد. این مسأله هم نشان داده که جاافتادن استودمایر در ترکیب سانز پس از مدتی دوری از آن کار آسانی نخواهد بود و به گفته نش وقت زیادی خواهد برد اما این سرنوشت و هدف تیم است.

او می افزاید: «در یک اخیر عادت کرده بودیم که بدون استودمایر تمرین و بازی کنیم و در نتیجه به شرایطی دیگر خو گرفته ایم. این به واقع مشکل استودمایر است که باید این تطابق را از نو صورت دهد و این معضلی است که خود او باید آن را حل کند. با این حال ما صبر لازم را داریم.»

استودمایر هر خوشبینی و سلامتی لازم را.

منبع: Washington post

درباره «گاس هیدینک» و کارش در روسیه

تحسین و حسادت در مسکو

گاس هیدینک مربی سرشناس و هلندی تیم ملی فوتبال روسیه در چند ماهی که از اقامتش در این کشور می گذرد، محبوب اهالی ورزش و رسانه های روسیه شده، ولی به همان میزان نیز رشک و حسد را نزد مربیان روسی نسبت به خود برانگیخته است.

هیدینک به هر جا که پا می گذارد، فوجی از خبرنگاران و مردم را به دنبال خود روان می بیند و عکس پشت عکس است که از وی گرفته می شود و بدیهی است که هر دقیقه از او امضا بگیرند. حقیقت آن است که هیدینک نخستین مربی خارجی برای تیم ملی فوتبال روسیه در دوران حیات این کشور به حساب می آید و همین مسأله باعث ایجاد حساسیت نسبت به وی نزد مربیان روسی شده است. والری غازیف مربی سابق تیم ملی روسیه و مردی که در اواخر بهار ۲۰۰۵ زسکامسکو را فاتح جام یوفا کرد، از سرسخت ترین مخالفان انتصاب هیدینک بوده است. او اعتقاد دارد یک مربی خارجی هیچ گاه روحیات و ویژگی های فوتبال روسیه و روش کنار آمدن با آن را نمی شناسد و نمی تواند روح و روال آن را حس کند. وی می گوید: «این که مربی خوبی باشید، به تنهایی برای هدایت تیم ملی کشور ما کفایت نمی کند. برعکس باید کاملاً فضای روسیه را بشناسید و با محیط آن خو بگیرید و حتماً میهن پرست باشید و یک خارجی نمی تواند میهن ما را بپرستد. هویت ملی ما یک چیز متفاوت است و با بقیه کشورها به شدت فرق می کند و همین طور سنن و روال کار ما. به واقع شرط لازم برای هدایت تیم ملی روسیه، تولد در این کشور است. حتی چندی پیش که یک کلاس مربیگری A از سوی یوفا طراحی و تشکیل شد، هرچه نگاه کردم اثری از هیدینک در آنجا ندیدم».

یک مربی سابق دیگر تیم ملی روسیه نیز که همانا اولگ روماتسف باشد، از انتصاب هیدینک به عنوان مربی روسیه انتقاد کرده و معتقد است که تیم ملی استرالیا با هدایت مربی پیشین تیم های ملی هلند و کره جنوبی در جام جهانی امسال بازی های بدوی و خشک و فاقد خلاقیت را از خود ارائه داده است. با این حال چون روس ها در دوره کار روماتسف نیز پرنوسان و اغلب منفی بازی می کردند، رسانه های این کشور حرف های او را چندان جدی نشمرده و بهای زیادی به آن نداده اند.

یادگار دوره ژوراسیک!

روماتسف هدایت تیم ملی روسیه را در جام جهانی ۲۰۰۲ برعهده داشت، ولی به رغم قرار داشتن آن تیم در گروهی بالنسبه آسان روس ها از مرحله نخست صعود نکردند و رسانه های روسیه برای توصیف سیستم های قدیمی مورد استفاده روماتسف از واژه های «ژوراسیک» سود جسته و آن را عصر حجری خواندند! رویکرد روماتسف به بازیکنان میان سال و تزریق بیش از حد احتیاط به پیکر تیمش نیز مورد انتقاد زیادی واقع شد.

والری غازیف مدتی پس از اتمام جام جهانی ۲۰۰۲ به جانشینی روماتسف مربی تیم ملی روسیه شد و با این که در ابتدای کار موفق بود، اما شکست در برابر امثال گرجستان و آلبانی باعث شد که او هم رفتنی شود و در آگوست ۲۰۰۳ از سمت مربیگری روسیه کنار برود. یوری سیومین و آناتولی بیشوویتس سایر مربیان سابق تیم ملی روسیه هم معتقدند هیدینک به سبب ناآشنایی با زبان و فرهنگ روسیه فاقد قوه برقراری ارتباط سازنده کاری با شاگردانش است و این مسأله بر حاصل کار تیم اثر خواهد گذاشت. سیومین که پس از ناکامی تیم ملی روسیه در دور مقدماتی جام جهانی ۲۰۰۶ از رهبری این تیم کناره گرفت، می گوید: «مشکل اصلی هیدینک، زبان ندانستن اوست و مردی که نتواند با شاگردانش ارتباط مستقیم کلامی دایر کند، طبعاً مشکلات زیادی خواهد داشت و نمی تواند بازی های لازم را از آنها بگیرد. برهمین اساس من شک دارم که آیا توانایی های او در زمینه مربیگری در روسیه مؤثر واقع خواهد شد یا نه».

آنها همکاری نمی کنند

با این وجود یک مقام ارشد فدراسیون فوتبال روسیه که مایل نیست نامش بیاید، می گوید دلیل اصلی مخالف خوانی های مربیان روسیه حسادت آنها به توفیق های هیدینک در محل های قبلی کارش است. این مقام می افزاید: «من دلیلی به جز این برای مخالفت های مربیان روسی نمی بینم. آنها از این ناراحت اند که برخلاف هیدینک در کارشان موفق نبوده اند. مربیان ما حتی از دیدار با هیدینک و دادن اطلاعات لازم به وی در این مدت ابا داشته اند و حاضر به همکاری با وی در ارتباط با مسائل تیم ملی نبوده اند و به وی نمی گویند که کدام یک از شاگردان شان بیشتر آماده بازی در تیم ملی هستند و ویژگی های این هم مهره را بیشتر دارند و این یعنی مبارزه با مربی ملی».

هرچه بود با اصرار ویالیمردی ویتالی موتکورتیس فدراسیون فوتبال روسیه، هیدینک به این کشور آمد و مربیان فوق نیز از مخالف خوانی های خود طرفی نبسته اند. والری غازیف مربی زسکا هم سعی داشته است تا حدی پوشیده تر و با ملاحظه حرف بزند، اما از ایده اصلی خود دست نشسته است و می گوید: «اخیراً هیدینک را در حاشیه یکی از مسابقات لیگ روسیه ملاقات و برای او آرزوی موفقیت کردم، اما هنوز هم با ایده به کارگیری یک مربی خارجی برای تیم ملی فوتبال روسیه مخالفم!»

مساله دستمزد زیاد

مساله دیگری که حسادت و مخالف خوانی های فوق را برانگیخته، حقوق زیادی است که هیدینک در روسیه دریافت می دارد و پول آن را رومن آبراموویچ سرمایه دار بزرگ روسیه و صاحب باشگاه چلسی انگلیس تأمین می نماید. ظاهراً هیدینک در روسیه سالی ۳ میلیون دلار دستمزد می گیرد و در صورت کسب پیروزی های جالب پاداش های چشمگیری هم شامل حال او خواهد شد. با این حال مونکو معتقد است که هیدینک سزاوای هر میزان پولی را که دریافت کند، دارد، زیرا پیشینه اش بسیار روشن بوده و رساندن تیم ملی کره جنوبی به رتبه چهارم جام جهانی ۲۰۰۲ سند روشن آن بوده است. هیدینک که سابقه دو مقطع کار بسیار موفق در باشگاه آیندهوون هلند را هم دارد و رئال مادرید و والنسیا را هم در اسپانیا رهبری کرده است، در شرایطی به روسیه رفته که یک هموطن نامدار او نیز در این کشور درآورده و مربیگری تیم باشگاهی زنیت سن پترزبورگ روسیه را عهده دار شده است. او دیک ادووکات است که به واقع از معدود مربیان شاغل در روسیه است که بر کار هیدینک مهر تأیید می زند و او را یک مربی کلاس جهانی می خواند. حتی در تیم ملی روسیه نیز می توان بازیکنان و نفراتی را یافت که پس از شروع موفقیت آمیز کار هیدینک در این کشور از وی تمجید می کنند. یکی از آنها الکسی اسمرتین کاپیتان معروف تیم ملی روسیه است که می گوید هیدینک روحیه مشهور پیروزی خواهانه اش را وارد فضای اردوی ملی کرده است و دیگری ایگور تیتوف کاپیتان اسپارتاک مسکو و یکی از تأثیرگذارترین بازیکنان فوتبال روسیه که اظهار می دارد: «مهم نیست که هیدینک اهل کدام کشور است و نکته پراهمیت توفیق او در کارش است که باعث مطرح تر شدن ما نیز می شود و همین برای ما کافی است».

منبع: Guardian